

[Økonomiministeren.]

er en varig forskydning nedefter i folks opsparevilsje, der er tale om, er jeg i meget høj grad enig med hr. Lysholt Hansen i, at så er det en alvorlig sag, og den må, som hr. Lysholt Hansen sagde, give anledning til overvejelser. Regeringen har overvejet den situation, og regeringen har et svar, nemlig det, at vi skal standse svikmøllen med de stigende omkostninger, indkomster og priser og ved denne bremse på inflationen genskabe opsparevilsjen. Men man må derimod nok spørge, hvilke overvejelser det egentlig har givet hr. Lysholt Hansen anledning til. Er hans svar det, at man bare skal sætte skatterne ned? Tror hr. Lysholt Hansen, at hvis man skal betale en milliard kroner mindre i skat, betyder det, at opsparevilsjen stiger med en milliard kroner? Jeg tror nu ikke, der er ret mange, der ville vove at gætte på, at det gik sådan. Det er vel klart, at sætter man skatterne ned med en milliard kroner, så vil det meste af denne nedsættelse vise sig ved et øget forbrug, og hvad så med hele vort problem omkring den økonomiske balance? Hvad er i virkeligheden, hr. Lysholt Hansens overvejelse omkring disse spørgsmål?

Til sidst en bemærkning om investeringsudvalget. Jeg beklager meget, hvis det, jeg sagde, har givet hr. Lysholt Hansen anledning til at tro, at jeg skulle skyde ansvaret over på finansministeren. Ingenlunde. Ansvar er klart mit, det står jo ganske klart, at udvalget skal have oplysninger hos økonomiministeren. Hvad jeg påpegede, var det faktum, at siden udvalget blev nedsat, er disse problemer om investeringsplanerne indgået i budgetoverslagene, som jo er finansministerens ressort rent faktisk. Jeg forstår, at der er nogen diskussion om, i hvor høj grad finansudvalget har haft anledning til eller har benyttet sine muligheder for at drøfte disse problemer. Jeg skal da sige, at hvis socialdemokratiske eller andre medlemmer af noget udvalg skulle ønske min medvirken til sådanne mere generelle drøftelser, er jeg da selvsagt meget interesseret i det. Lige i øjeblikket foregår sådanne drøftelser jo mest i det såkaldte 21-mands udvalg, udvalget, der blev nedsat i forbindelse med prisstoppet.

Må jeg til slut gentage, at jeg forstår godt, at man tager spørgsmålet op, og jeg er

enig i, at spørgsmålet om investeringsudvalgets virksomhed må have en løsning. Jeg vil gerne sige — også efter aftale med statsministeren, som hr. Lysholt Hansen inddrog i sagen — at regeringen umiddelbart efter nytår vil tage initiativ til at drøfte sagen med oppositionen.

Poul Dam: Det viste sig jo, som jeg havde ventet, at fru Hanne Reintoft ikke havde noget reelt forslag at sætte bag sin dagsorden. Det er et smukt forsøg på at stikke folk blå i øjnene.

Da fru Hanne Reintoft for tre partier siden var med til at gennemføre momsens vidste hun udmærket vel, at en moms må være altomfattende. Man kan isolere ganske bestemte grupper i ganske bestemte handelsled og ellers ikke. Skal man i øvrigt gøre noget, skal man gøre det, man gjorde dengang på et bestemt område, nemlig yde direkte tilskud, de tilskud, som blev ydet til nedbringelse af priserne på mejeriprodukter. Der er adskillige andre nødvendighedsvarer end rugbrød, som bliver ramt af momsens, også hvis fru Hanne Reintofts forslag skulle blive vedtaget, hvad der jo ikke er megen grund til at tro på, men dem har hun altså ikke tænkt på. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, og der er ingen grund til at bilde nogen som helst — vælgere eller læsere af en eller anden avis — ind, at det kan lade sig gøre. Det er at stikke os og vælgerne blå i øjnene. Vi vil derfor stemme imod det.

(Kort bemærkning.)

Hanne Reintoft: Det lader til, at det kniber med at læse indenad i dette hus.

Først må jeg sige til finansministeren, at hvis man læser oversigten fra det økonomiske sekretariat, ser man, at det likvide offentlige overskud er beregnet til 3½ milliard kr. for efterbetalingerne, og tager man efterbetalingerne med, bliver det 6½ milliard kr. Jeg kan godt forstå, at man ikke vil have tallene frem, men man kan nu engang ikke benægte fakta. Jeg fik heller ikke svar på, hvad undskyldning man har for, at man brød løftet om, at skatter og afgifter skulle være 45 pct. og ikke som nu 55 pct.

Må jeg dernæst sige om vores dagsorden, at for det første er socialdemokratiets forslag om, at skatteyderne først skal betale skat, og så skal der bagefter over skatterne